

postquam cognóveris potestatem esse cœlestem. Quam ob rem rex consilium meum placeat tibi, et peccata tua eleemôsynis redime, et iniquitates tuas misericordiis pauperum : forsitan ignoscet delictis tuis. Omnia hæc venerunt super Nabuchodónosor regem.

℞. Misit Dóminus. 279.

FERIA QUINTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j.

Cap. v.

Altássar rex fecit grandeconvívium optimátibus suis mille : et unusquisque secundum suam bibebat ætatem. Præcepit ergo jam temuléntus ut afferrentur vasa aurea et argentea, quæ asportaverat Nabuchodónosor pater ejus de templo, quod fuit in Jerúsalem, ut biberent in eis rex, et optimátes ejus, uxorésque ejus, et concubínæ. Tunc alláta sunt vasa aurea, et argentea, quæ asportaverat de templo, quod fuerat in Jerúsalem : et bibérunt in eis rex, et optimátes ejus, uxorés et concubínæ illius. Bibébant vinum, et laudábant deos suos áu-

reos, et argénteos, æreos, férreos, ligneosque et lapideos. In eadem hora apparuerunt dígití, quasi manus hóminis scribéntis contra candelábrum in superficie parietis aulae regiae : et rex aspiciébat artículos manus scribéntis. Tunc fácies regis commutáta est, et cogitátiones ejus conturbábant eum.

℞. Vidi Dóminum. 273.

Lectio ij.

igitur introductus est Daniél coram rege. Ad quem præfátus rex ait : Tu es Daniél de filiis captivitátis Judæa, quem addúxit pater meus rex de Judæa? Audívi de te quóniam spíritum deórum hábeas : et sciéntia, intelligentiaque ac sapiéntia ampliôres invéntæ sunt in te. Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapiéntes magi, ut scriptúram hanc légerent, et interpretatióem ejus indicarent mihi : et nequiverunt sensum hujus sermonis edicere. Porro ego audívi de te, quod possis obscura interpretári, et ligata dissolvere : si ergo vales scriptúram légere, et interpretatióem ejus in-

dicare mihi, púrpura vestieris, et torquem auream circa collum tuum habebis, et tertius in regno meo princeps eris. Ad quæ respondens Daniél, ait coram rege : Múnera tua sint tibi, et dona domus tuæ álteri da : scriptúram autem legam tibi, rex, et interpretatióem ejus osténdam tibi.

℞. Aspice Dñe de. 273.

Lectio iij.

HÆC est autem scriptúra, quæ digesta est : Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretatio sermonis. Mane : numeravit Deus regnum tuum, et complévit illud. Thecel : appensus es in statéra, et inventus es minus habens. Phares : divisum est regnum tuum, et datum est Medis, et Persis. Tunc jubente rege indutus est Daniél púrpura, et circumdata est torques aurea collo ejus : et prædicatum est de eo quod haberet potestatem tertius in regno suo. Eadem nocte interfectus est Baltássar rex Chaldæus. Et Dariús Medus succéssit in regnum annos natus sexaginta duos.

℞. Aspice Dñe, quia. 273.

FERIA SEXTA.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j.

Cap. vj. c

Iri ergo illi curiosius inquirentes invenerunt Daniélem orántem, et obsecrántem Deum suum. Et accedentes locuti sunt regi super edicto : Rex numquid non constituisti, ut omnis homo, qui rogaret quemquam de diis, et hominibus usque ad dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacum leónum? Ad quos respondens rex, ait : Verus est sermo juxta decretum Medórum, atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc respondentes dixerunt coram rege : Daniél de filiis captivitátis Juda, non curávit de lege tua, et de edicto, quod constituisti : sed tribus temporibus per diem orat obsecratione sua. Quod verbum cum audisset rex, satis contristatus est : et pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum, et usque ad occasum solis laborábat ut erúeret illum. Viri autem illi intelligéntes regem dixerunt ei : Scito rex, quia lex Medórum, atque Persárum est ut omne decre-

tum, quod constituerit rex, non liceat immutari.

℞. Super muros. 274.

Lectio ij.

Tunc rex præcepit : et adduxerunt Daniëlem, et miserunt eum in lacum leonum. Dixitque rex Daniëli : Deus tuus, quem colis semper, ipse liberabit te. Allatusque est lapis unus, et positus est super os laci : quem obsignavit rex annulo suo, et annulo optimatum suorum, ne quid fieret contra Daniëlem. Et abiit rex in domum suam, et dormivit incœnatus, cibi que non sunt allati coram eo, insuper et somnus recessit ab eo. Tunc rex primo diluculo consurgens, festinus ad lacum leonum perrexit : appropinquansque lacui, Daniëlem voce lacrymabili inclamavit, et affatus est eum : Daniël serve Dei viventis, Deus tuus, cui tu servis semper, putasne valuit te liberare a leonibus?

℞. Muro tuo. 275.

Lectio iij.

ET Daniël regi respondens ait : Rex in ætënum vive : Deus meus misit Angelum suum, et

concluserunt ora leonum, et non nocuerunt mihi : quia coram eo iustitia inventa est in me : sed et coram te, rex, delictum non feci. Tunc vehementer rex gavisus est super eo, et Daniëlem præcepit educi de lacu : eductusque est Daniël de lacu, et nulla læsio inventa est in eo, quia credidit Deo suo. Jubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusaverant Daniëlem : et in lacum leonum missi sunt, ipsi, et filii, et uxores eorum : et non pervenerunt usque ad pavimentum laci, donec arriperent eos leones, et omnia ossa eorum comminuerunt.

℞. Sustinuimus. 275.

SABBATO.

De Daniële Propheta.

Lectio j.

Cap. ix.

IN anno primo Darii filii Assuëri de semine Medorum, qui imperavit super regnum Chaldæorum : anno uno regni ejus, ego Daniël intelléxi in libris numerum annorum, de quo factus est sermo Domini ad Jeremiam Prophetam, ut complerentur desolationis Jerúsalem septuaginta

ta anni. Et posui faciem meam ad Dominum Deum meum rogare et deprecari in jejuniis, sacco, et cinere. Et oravi Dominum Deum meum, et confessus sum, et dixi : Obsecro Domine Deus magne et terribilis, custodiens pactum, et misericordiam diligentibus te, et custodiëntibus mandata tua. Peccavimus, iniquitatem fecimus, impie egimus, et recessimus : et declinavimus a mandatis tuis, ac iudiciis.

℞. Laudabilis. 275.

Lectio ij.

Ad huc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, et locutus est mihi, dixitque : Daniël nunc egressus sum ut docerem te, et intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo : ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es : tu ergo animadvertes sermonem, et intellige visionem. Septuaginta hebdomades abbreviatæ sunt super populum tuum, et super urbem san-

ctam tuam ut consummetur prævaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et addatur iustitia sempiterna, et impleatur visio et prophetia, et ungatur Sanctus sanctorum.

℞. Angustia. 276.

Lectio iij.

Scito ergo, et animadvertete : Ab exitu sermonis, ut iterum ædificetur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duæ erunt : et rursus ædificabitur platea, et muri in angustia temporum. Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus : et non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem, et sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo : et finis ejus vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una : et in dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrificium : et erit in templo abominatio desolationis ; et usque ad consummationem et finem perseverabit desolatio. ℞. Misit. 277.

Ad Magnif. Añā. Qui cœlorum * cõntines thronum, et abyssos intuēris, Dõmine Rex regum, montes põnderas, terram palmo conclúdis : exáudi nos Dõmine in gemítibus nostris. **℟.** Vespertína.

DOMIN. IV. NOVEMBR.

In I. Nocturno.

Incipit liber Osée Prophætæ.

Lectio j.

Cap. j.

Erbum Dõmini, quod factum est ad Osée filium Béeri, in diēbus Ozíæ, Jóathan, Achaz, Ezechíæ regum Juda, et in diēbus Jeróboam filii Joas regis Israel. Príncipium loquēdi Dõmino in Osée : et dixit Dõminus ad Osée : Vade, sume tibi uxórem fornicatiõnum, et fac tibi filios fornicatiõnum : quia fornicans fornicabitur terra a Dõmino. Et abiit, et accēpit Gomer filiam Debélaím : et concēpit, et péperit ei filium.

℟. Vidi Dõminum sedentem super sólium excelsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. **℟.** Séraphim stabant su-

per illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et ea.

Lectio ij.

Et dixit Dõminus ad eum : Voca nomen ejus Jézrahel : quóniam adhuc módicum, et visitábo sánguinem Jézrahel super domum Jehu, et quiēscere fáciam regnum domus Israel. Et in illa die cõnteram arcum Israel in valle Jézrahel. Et concēpit adhuc, et péperit filiam. Et dixit ei : Voca nomen ejus Absque misericórdia : quia non addam ultra miseréri dõmui Israel, sed oblivióne obliviscar eórum. Et dõmui Juda miserébor, et salvábo eos in Dõmino Deo suo : et non salvábo eos in arcu, et gládio, et in bello, et in equis, et in equítibus.

℟. Aspice Dõmine de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína Deus meus aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatiõnem nostram. **℟.** Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iij.

Et ablactávit eam, quæ erat Absque misericórdia. Et concēpit, et péperit filium. Et dixit : Vo-

ca nomen ejus : Non pópulus meus : quia vos non pópulus meus, et ego non ero vester. Et erit númerus filiõrum Israel quasi aréna maris, quæ sine mensúra est, et non numerábitur. Et erit in loco ubi dicétur eis : Non pópulus meus vos : dicétur eis : Fílii Dei vivéntis. Et congregabúntur filii Juda, et filii Israel páriter : et ponent síbimet caput unum, et ascéndent de terra : quia magnus dies Jézrahel.

℟. Aspice Dõmine, quia facta est desoláta civitas plena divítiis, sedet in tristitia dõmina Géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. **℟.** Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxillis ejus. — Non est. Glória Patri. Non est.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitate Dei.

Lib. i8. cap. xxviiij.

Lectio iv.

See Prophéta, quanto profundius quidem loquitur, tanto operiósius penetrátur. Sed áliquid inde suméndum est, et hic ex nostra

promissióne ponéndum. Et erit, inquit, in loco, quo dictum est eis, Non pópulus meus vos : vocabúntur et ipsi filii Dei vivi. Hoc testimónium prophéticum de vocatiõne pópuli Géntium, qui prius non pertinébat ad Deum, étiam Apóstoli intellexerunt.

℟. Super muros tuos Jérusalem constitui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dõmini. **℟.** Prædicábunt pópulis fortitudinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. — Tota die.

Lectio v.

Et quia ipse quoque pópulus Géntium spiritaliter est in filiis Abrahæ, ac per hoc recte dicitur Israel : propterea séquitur, et dicit : Et congregabúntur filii Juda, et filii Israel in idípsum : et ponent síbimet principátum unum, et ascéndent a terra. Hoc si adhuc vélimus expõnere, elóquii prophétici obtundétur sapor. Reclátur tamen lapis ille anguláris, et duo illi parietes, unus ex Judæis, alter ex Géntibus : ille nómine filiõrum Juda, iste nómine filiõrum

Israel: eidem uni principi suo in idipsum innitentes, et ascendentes agnoscantur in terra.

R. Muro tuo inexpugnabili circumcinge nos Domine, et armis tue potentie protege nos semper: * Libera Domine Deus Israel clamantes ad te. **V.** Erue nos in mirabilibus tuis, et da gloriam nomini tuo. — Libera.

Lectio vij.

Istos autem carnales Israelitas, qui nunc nolunt credere in Christum, postea credituros, id est, filios eorum, (nam utique isti in suum locum moriendo transibunt) idem Propheta testatur, dicens: Quoniam diebus multis sedebunt filii Israel sine rege, sine principe, sine sacrificio, sine altari, sine sacerdotio, sine manifestationibus. Quis non videat, nunc sic esse Judaeos?

R. Sustinuimus pacem, et non venit: quaesivimus bona, et ecce turbatio: cognovimus Domine peccata nostra: * Non in perpetuum obliviscaris nos. **V.** Peccavimus, impie gessimus, iniquitatem fecimus Domine in omnem

justitiam tuam. — Non. **Gloria Patri.** Non.

R. vij. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit, dicens: Opus manuum mearum tu es, hereditas mea Israel. **V.** Beata gens, cujus est Dominus Deus, populus electus in hereditatem. — Quem.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. **V.** Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. — Sanctus. **Gloria.** Plena.

FERIA SECUNDA.

De Osée Propheta.

Lectio j. Cap. iv.

Audite verbum Domini filii Israel, quia iudicium Domino cum habitatoribus terrae: non est enim veritas, et non est misericordia, et non est scientia Dei in terra. Maledictum, et mendacium, et homicidium, et furtum, et adulterium, inundaverunt, et sanguis sanguinem tetigit. Propter hoc lugēbit

terra, et infirmabitur omnis, qui habitat in ea, in bestia agri, et in volucre caeli: sed et pisces maris congregabuntur.

R. Redēmit. 276.

Lectio ij.

Verumtamen unusquisque non iudicet: et non arguatur vir: populus enim tuus sicut hi, qui contradicunt sacerdoti. Et corruēs hodie, et corruet etiam Propheta tecum: nocte tacere feci matrem tuam. Conticuit populus meus, eo quod non habuerit scientiam: quia tu scientiam repulisti, repellam te, ne sacerdotio fungaris mihi: et oblita est legis Dei tui, obliviscar filiorum tuorum et ego.

R. Angustiae mihi. 276.

Lectio iij.

Secundum multitudinem eorum sic peccaverunt mihi: gloriam eorum in ignominiam commutabo. Peccata populi mei comedent, et ad iniquitatem eorum sublevabunt animas eorum. Et erit sicut populus, sic sacerdos: et visitabo super eum vias ejus, et cogitationes ejus reddam ei. Et comedent, et non satura-

buntur: fornicati sunt, et non cessaverunt: quoniam Dominum dereliquerunt in non custodiendo.

R. Misit Dominus. 277.

FERIA TERTIA.

Incipit Joel Propheta.

Lectio j. Cap. j.

Erbum Domini, quod factum est ad Joel filium Phatuel. Audite hoc senes, et auribus percipite omnes habitatores terrae: si factum est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum? Super hoc filiis vestris narrate, et filii vestri filiis suis, et filii eorum generationi alterae. Residuum erucae comedit locusta, et residuum locustae comedit bruchus, et residuum bruchi comedit rubigo.

R. A facie. 277.

Lectio ij.

Expergiscimini ebrii, et flete, et ululate omnes, qui bibitis vinum in dulcedine: quoniam periit ab ore vestro. Gens enim ascendit super terram meam, fortis et innumerabilis: dentes ejus ut dentes leonis: et molares ejus ut catuli leonis. Posuit vineam meam in de-

sértum, et ficum meam decorticávit : nudans spoliávit eam, et projéctit : albi facti sunt rami ejus.

R. Civitátem. 277.

Lectio iij.

PLange quasi virgo ac-
cincta sacco super vi-
rum pubertátis suæ. Pér-
iit sacrificium, et libatio
de domo Dómini : luxé-
runt sacerdótes ministri
Dómini. Depopuláta est
régio, luxit humus : quó-
niam devastátum est trí-
ticum, confúsum est vi-
num, elánguit óleum. Con-
fúsi sunt agricolæ, ulu-
laverunt vinitóres super
fruménto, et hórdeo, quia
périit messis agri.

R. Genti peccatrici. 278.

FERIA QUARTA.

De Joéle Prophéta.

Lectio j.

Cap. iij.

IN diébus illis, et in
témpe illo, cum
convértero capti-
vitátem Juda et Jerúsalem:
Congregábo omnes Gen-
tes, et dedúcam eas in
vallem Jósaphat : et dis-
ceptábo cum eis ibi super
pópulo meo, et hereditáte
mea Israel, quos dispersé-
runt in natióibus, et ter-
ram meam divisérunt. Et
super pópulum meum mi-

sérunt sortem : et posué-
runt púerum in prostíbulo,
et puéllam vendidérunt
pro vino ut bíberent.

R. Indicábo. 278.

Lectio ij.

Verum quid mihi et
vobis Tyrus, et Si-
don, et omnis términus
Palæstinórum? numquid
ultiónem vos reddétis mi-
hi? et si ulciscimini vos
contra me, cito velóciter
reddam vicissitúdinem
vobis super caput ve-
strum. Argéntum enim
meum, et aurum tulistis :
et desiderabilia mea, et
pulchérissima intulistis in
delúbra vestra. Et filios
Juda, et filios Jerúsalem
vendidistis filiis Græcór-
um, ut longe facerétis eos
de finibus suis. Ecce ego
suscitábo eos de loco, in
quo vendidistis eos : et
convértam retributiónem
vestram in caput vestrum.

R. Angústia. 279.

Lectio iij.

Et vendam filios ve-
stros, et filias vestras
in mánibus filiórum Juda,
et venúmdabunt eos Sa-
bæis genti longínquæ,
quia Dóminus locútus est.
Clamáte hoc in Géntibus,
sanctificáte bellum, susci-
táte robústos : accédant,

ascéndant omnes viri bel-
latóres. Concídate arátra
vestra in gládios, et ligó-
nes vestros in lánceas. In-
firmus dicat : Quia fortis
ego sum. Erúmpite, et
veníte omnes Gentes de
circúitu, et congregámini :
ibi occúmbere faciet Dó-
minus robústos tuos. Con-
súrgant, et ascéndant Gen-
tes in vallem Jósaphat :
quia ibi sedébo ut júdicem
omnes Gentes in circúitu.

R. Misit Dóminus. 279.

FERIA QUINTA.

Incipit Amos Prophéta.

Lectio j.

Cap. j.

Erba Amos, qui fuit
in pastóribus de
Thécue : quæ vi-
dit super Israel in diébus
Oziæ regis Juda, et in dié-
bus Jeroboam filii Joas
regis Israel ante duos an-
nos terræmótus. Et dixit :
Dóminus de Sion rúgiet, et
de Jerúsalem dabit vocem
suam : et luxérunt speció-
sa pastórum, et exsicá-
tus est vertex Carméli.

R. Vidi Dóminus. 300.

Lectio ij.

Hæc dicit Dóminus :
Super tribus sceléri-
bus Damásci, et super quá-
tuor non convértam eum :
eo quod trituráverint in
plaustris férreis Gálaad.

Et mittam ignem in do-
mum Házael, et devorábit
domos Bénadad. Et cón-
teram vectem Damásci :
et dispérdam habitatórem
de campo idóli, et tenén-
tem sceptrum de domo
voluptátis : et transferétur
pópulus Syriæ Cyréne,
dicit Dóminus.

R. Aspice Dñe, de. 300.

Lectio iij.

Hæc dicit Dóminus :
Super tribus sceléri-
bus Gazæ, et super quá-
tuor non convértam eum :
eo quod transtúlerint ca-
ptivitátem perféctam, ut
conclúderent eam in Idu-
mæa. Et mittam ignem in
murum Gazæ, et devorá-
bit ædes ejus. Et dispér-
dam habitatórem de Azó-
to, et tenénstem sceptrum
de Ascalóne : et convér-
tam manum meam super
Accaron, et períbunt réli-
qui Philisthinórum, dicit
Dóminus Deus.

R. Aspice Dñe, quia. 301.

FERIA SEXTA.

Incipit Abdías Prophéta.

Lectio j.

Isio Abdíæ. Hæc di-
cit Dóminus Deus
ad Edom : Audí-
tum audívimus a Dómino,
et legátum ad Gentes mi-
sít : Súrgite, et consurgá-

mus advérsus eum in prælium. Ecce párvulum dedi te in Géntibus : contemptibilis tu es valde. Superbia cordis tui éxtulit te, habitántem in scissúris petrárum, exaltántem sólium tuum : qui dicis in corde tuo : Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila, et si inter sídera posúeris nidum tuum : inde détraham te, dicit Dóminus.

℞. Super muros. 301.

Lectio ij.

SI fures introissent ad te, si latrónes per noctem, quómodo conticuisses? nonne furáti essent sufficiéntia sibi? si vindemiatóres introissent ad te, numquid saltem racémum reliquissent tibi? Quómodo scrutáti sunt Esau, investigavérunt abscondita ejus? Usque ad términum emisérunt te : omnes viri fœderis tui illusérunt tibi : invaluérunt advérsus te viri pacis tuæ : qui cómedunt tecum, ponent insídias subter te : non est prudéntia in eo.

℞. Muro tuo. 302.

Lectio iij.

Numquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idu-

mæa, et prudéntiam de monte Esau? Et timébunt fortes tui a Merídie, ut intéreat vir de monte Esau. Propter interfectiónem, et propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob, opériet te confúsió, et períbis in aetérnum. In die cum stares advérsus eum, quando capiébant aliéni exércitum ejus, et extránei ingrediebántur portas ejus, et super Jerúsalem mittébant sortem : tu quoque eras quasi unus ex eis.

℞. Sustinúimus. 302.

SABBATO.

Incipit Jonas Prophéta.

Lectio j. Cap. j.

ST factum est verbum Dómini ad Jonam filium Amáthi, dicens : Surge, et vade in Nínivem civitátem grandem, et prædica in ea : quia ascéndit malítia ejus coram me. Et surrexit Jonas, ut fúgeret in Tharsis a fácie Dómini, et descéndit in Joppen, et invénit navem eúntem in Tharsis : et dedit naulum ejus, et descéndit in eam ut iret cum eis in Tharsis a fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare : et facta

est tempésta magna in mari, et navis periclitábitur cónteri.

℞. Laudábilis. 275.

Lectio ij.

ET timuérunt nautæ, et clamavérunt viri ad deum suum : et misérunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis : et Jonas descéndit ad interióra navis, et dormiébat sopóre gravi. Et accéssit ad eum gubernátor, et dixit ei : Quid tu sopóre deprímeris? surge, ínvoça Deum tuum, si forte recógitet Deus de nobis, et non pereámus. Et dixit vir ad collégam suum : Venite, et mittámus sortes, et sciámus quare hoc malum sit nobis. Et misérunt sortes : et cécidit sors super Jonam.

℞. Angústia. 276.

Lectio iij.

ET dixerunt ad eum : Indica nobis cujus causa malum istud sit nobis : quod est opus tuum? quæ terra tua? et quo vadis? vel ex quo pópulo es tu? Et dixit ad eos : Hebræus ego sum, et Dóminus Deum cœli ego tímeo, qui fecit mare et áridam. Et timuérunt viri timóre magno, et dixerunt

ad eum : Quid hoc fecisti? (cognovérunt enim viri quod a fácie Dómini fúgeret, quia indicáverat eis.) Et dixerunt ad eum : Quid faciémus tibi, et cessábit mare a nobis? quia mare ibat, et intumescébat. Et dixit ad eos : Tóllite me, et mittite in mare, et cessábit mare a vobis: scio enim ego quóniam propter me tempésta hæc grandis venit super vos. ℞. Misit. 277.

SABBATO

ante Domin. V. Novemb.

Ad Magnif. Aña. Super muros tuos * Jerúsalem constitui custódes : tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

℞. Vespertina oratio.

DOMIN. V. NOVEMBR.

In I. Nocturno.

Incipit Michæas Prophéta.

Lectio j. Cap. j.

Verbum Dómini quod factum est ad Michæam Morasthíten, in diébus Jóathan, Achaz, et Ezechia regum Juda : quod vidit super Samariam, et Jerúsalem. Audite pópuli omnes, et atténdat terra, et plenitúdo ejus : et sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo

sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo : et descéndet, et calcábit super excélsa terræ.

R. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsium et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.
V. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et ea.

Lectio ij.

ET consuméntur montes subtus eum : et valles scindéntur sicut cera a fácie ignis, et sicut aquæ, quæ decúrrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud, et in peccátis domus Israel. Quod scelus Jacob? nonne Samaría? et quæ excélsa Judæ? nonne Jerúsalem? et ponam Samariam quasi acérvum lápidum in agro cum plantátur vínea : et détraham in vallem lápidés ejus, et fundaménta ejus revelábo.

R. Aspice Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína Deus meus aurem tuam, et audi : * Aperi óculos tuos, et vide tribulatióem nostram.
V. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iij.

ET ómnia sculptília ejus concidéntur, et omnes mercédes ejus comburéntur igne, et ómnia idóla ejus ponam in perditiónem : quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt, et usque ad mercédem meretrícis reverténtur. Super hoc plangam, et ululábo : vadam spoliátus, et nudus : fáciam planctum velut dracónum, et luctum quasi struthiónum. Quia desperáta est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tétigit portam pópuli mei usque ad Jerúsalem.

R. Aspice Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divítiis, sedet in tristitia dómina Géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster.
V. Plorans plorávit in nocte, et lácrymæ ejus in maxíllis ejus. — Non est. Glória Patri. Non est.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Basilii Magni in Psalmum trigésimum tertium.

Lectio iv.

QUM te appetítus inváserit peccánda, velim cógites horribile illud et intolerábile

Christi tribúnal, in quo præsidébit judex in alto et excélsio throno : astábit autem omnis creatúra, ad gloriósum illius conspéctum contremiscens. Adducéndi étiam nos sumus singuli, eórum quæ in vita gesserimus, ratióem redditúri. Mox illis qui multa mala in vita perpetrárint, terribiles quidam et deformes assístant ángeli, igneos vultus præ se feréntes, atque ignem spirántes, ea re propósi et voluntátis acerbitátem ostendéntes, nocti vultu símiles, propter mærórem et ódium in humánum genus.

R. Super muros tuos Jerúsalem constítui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. **V.** Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt Géntibus glóriam meam. — Tota die.

Lectio v.

AD hæc cógites profúndum bārathrum, inextricábiles ténebras, ignem caréntem splendóre, uréndi quidem vim habéntem, sed privátum lúmine : deínde vérmium genus venénium immít-

tens, et carnem vorans, inexplébiter edens, neque unquam saturitátem séntiens, intolerábiles dolóres corrosióne ipsa infígens. Postrémo, quod suppliciórum ómnium gravíssimum est, oppróbrium illud et confusióem semipitérnam. Hæc time, et hoc timóre corréptus, ánimam a peccatórum concupiscéntia tamquam freno quodam réprime.

R. Muro tuo inexpugnábili circumcinge nos Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera Dómine Deus Israel clamántes ad te. **V.** Erue nos in mirábilibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vij.

Hunc timórem Dómini se doctúrum Prophéta promísit : docére autem non simpliciter promísit, sed eos qui eum audire volúerint : non eos qui lóngius prolápsi sunt, sed qui salutem appeténtes accúrrunt : non aliénos a promissiónibus, sed ex baptísmate filiórum adoptiÓNis, verbo ipsi conciliátos atque conjúctos. Proptérea, Veníte, inquit, hoc est, per bona ópera